

for en saadan Jernbane, og hvor hurtigt det kan ventes forelagt, om det kan see i nærværende Sessjon, eller om der maatte være Anledning for et enkelt Medlem af Thinget til derom at indbringe Forslag.

Finantsministeren: Det vilde vistnok være en væsentlig Opfordring til allerede i nærværende Rigsdagsmøde at forebringe, hvad der angaaende denne Sag kan forebringes, naar man turde gaae ud fra, at den Udtalelse, som har fundet Sted fra den ærede Interpellants Side, veles af Rigsdagens Fleertal; thi det, der for Diebliffet vækker nogen Betænkelighed hos Regjeringens Medlemmer, og navnlig hos mig, hvem Sagens Forelæggelse paa nærværende Stadium maaffee nærmest turde vedkomme, det er: at man for Tiden ikke er istand til at give Rigsdagen et saa fuldstændigt Overblik over Sagen, som Regjeringen maatte ansee ønsket i og for sig. Et Forslag, der skulde forelægges nu, vilde kun komme til at gaae ud paa at tage Sagen, saa at sige, ud af Rigsdagens Haand, indenfor en vis Grændse i finantsiel Henseende, som dog vilde komme til at omfatte en meget betydelig Sum. Et Lovforslag af det Indhold, som Interpellanten antydede, der kun skulde gaae ud paa at bemyndige Regjeringen til at træde i Underhandling med vedkommende Entreprenurer, behøves ikke, thi en Bemyndigelse til at træde i Underhandling maa Regjeringen ansees at have uden Legislaturens Medvirken; men det, hvorpaa Lovforslaget skulde gaae ud, det maatte være Bemyndigelse til at afslutte Contracten, hvilket under givne Omstændigheder kunde være af Betydning, at Regjeringen kunde gjøre, uden at behøve at afvente Legislaturens Medvirking. Jeg troer ikke, at det er aldeles billigt, naar den ærede Rigsdagsmand, som har interpelleret Ministeriet angaaende denne Sag, i sit Indledningsforedrag ligesom antydede, at Sjælland var, som Provinds betragtet, i denne Sag givet en Forrang for

Jylland. Jeg skal lade det være aldeles uafgjort, hvorvidt det med Sandhed kan siges, at Jylland ikke er vant til at see sine Interesser først varetagne, men, naar jeg holder mig til den enkelte foreliggende Sag, saa troer jeg, at det vil være i Thingets Grindring, at der ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorledes der skulde forholds med Hensyn til den sjællandske Jernbane, aldeles ikke var Tale om fortrinssviis at hjælpe paa Sjælland eller gjøre Noget for Sjælland som Provinds. Der var kun Spørgsmaal om at fremme et Anlag, som for hele Staten var af en særdeles betydelig Interesse, navnlig hvad Postvæsenet angaaer, fornemmelig, fordi man ved Fuldførelsen af Jernbanen fra Kjøbenhavn til Korsør vilde opnaae at bringe Hovedstaden nærmere til de øvrige Dele af Landet, end nu er Tilfældet. Det mangler ingenlunde Regjeringen paa en ligesaa stor Interesse for Jylland som for Sjælland, og for at see det store Jernbaneforetagende, hvorom der handles, fremmet, uagter det mindre end hiin Jernbane fra Kjøbenhavn til Korsør har Interesse for hele Staten og snarere kan synes at have en betydelig provindsiel Interesse. Jeg maa imidlertid bemærke, at, hvis det virkelig forholder sig saaledes, at det kun var en provindsiel Interesse, hvorom her handlede, og det ikke virkelig kunde siges at være af indgribende Betydning for hele Staten, saa vilde jeg for mit Vedkommende, saa Meget, jeg end kunde ønske at gjøre for Jylland, dog have den største Betænkelighed ved at gaae ind paa denne Sag; thi det er en Sag af overordentlig stor finantsiel Betydning. Hvorledes Sagen end stiller sig, og om det end skulde lykkes at faae den istand paa de Vilkaar, som fortiden ere tilbudte af engelske Entreprenurer, og som forekomme mig ikke at være ugunstige, saa vil det dog altid blive en Sag, som vil medføre en betydelig aarlig Risiko for den danske Statskasse, en Risiko af circa 300,000 Rbd. aarlig.